

ДО

КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД

НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

СТАНОВИЩЕ

от

Министерския съвет на Република България

по

конституционно дело No 14 от 1998 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

С определение на Конституционния съд от 11 юни 1998 г. сме конституирани като заинтересувана страна по конституционно дело No 14 от 1998 г. и ни е предоставена възможност да представим писмено становище по делото.

1. По искането за загължително тълкуване на чл. 100, ал. 1 от Конституцията на Република България - дали президентът е върховен главнокомандващ на Въоръжените сили на Република България само във военно време или и във военно и в мирно време

Чл. 100, ал. 1 от Конституцията определя президента като върховен главнокомандващ на Въоръжените сили на Република България

по безусловен и еднозначен начин, без да въвежда като изискване за възникване на тези функции положение на война или военно положение. Систематичното място на текста (в чл. 100, който урежда правомощия на президента в областта на националната сигурност и отбраната на страната, а не правомощия във време на война или при военно положение), както и останалите конституционни текстове също не дават основание за извод в друг смисъл, което по наше мнение означава, че **президентът е върховен главнокомандващ на Въоръжените сили на Република България във военно и в мирно време.**

2. По искането за задължително тълкуване на чл. 100, ал. 3 от Конституцията - дали президентът, като възглавяващ Консултативния съвет за национална сигурност, трябва задължително да разполага с всякаква информация, изходяща от държавни органи и институции, свързана с националната сигурност, да изразява становище и да дава препоръки на изпълнителната, законодателната и съдебната власт при непосредствено застрашаване на националната сигурност

Чл. 100, ал. 3 от Конституцията урежда едно от правомощията на президента - да възглавява Консултативния съвет за национална сигурност. Съгласно чл. 100, ал. 3 статутът на Консултативния съвет за национална сигурност се определя със закон. Законодателната уредба на статута на Консултативния съвет включва и уредба на функциите на президента като възглавяващ съвета, тъй като функциите на ръководителя на един орган произтичат от статута на органа и са неразривно свързани с него, а не са отделни и самостоятелни.

В този смисъл и доколкото групата народни представители свързват поставените в искането конкретни въпроси не с другите правомощия на президента, а с функциите му като възглавяващ

Консултативния съвет за национална сигурност, считаме, че **отговор на тях не може да бъде даден чрез тълкуване на чл. 100, ал. 3 от Конституцията**, тъй като тълкуването на конституционния текст не може да замести, да замени или допълни законодателната уредба и да определи задълженията на държавните органи и институции във връзка с дейността на съвета и последиците, произтичащи за президента от решенията на съвета.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

